

Az ellenállás gépezete

KÖNYVKRITIKA - KETTEN EGY ÚJ KÖNYVRŐL - LXIII. évfolyam, 48. szám, 2019. november 29.

Ketten egy új könyvről – *Ricardo Piglia: Az eltűnt város. Fordította Kertes Gábor. Fiatal Írók Szövetsége-Kalligram Kiadó, Budapest, 2019, 232 oldal, 2990 Ft*

Az argentin Ricardo Piglia regénye egy rejtélyes írásgép körül forog, melynek működése pont ezen kettősségeket zavarja meg, ennek köszönhetően a könyv elkerülhetetlenül a posztstrukturalizmus elméleti játékterébe írja be magát. Az *eltűnt város* azonban sokkal több, mint egy kísérlet a logocentrikus irodalom- és szubjektumfelfogás fikcionalizálására, a regény rendhagyó és sajátosan posztmodern poétikája mellett komoly politikai vetülettel is rendelkezik, mely Argentína és a félperiferikus Latin-Amerika tragikus történelmére, illetve egy tágabb kontextusban az elnyomórendszerek működésére reflektál. Emellett természetesen a regény cselekményét és narratív struktúráját mozgató írásgépnek is megvannak a maga lokális, argentin implikációi, elég, ha csak a nagy elődre, Borgesre (a regény tulajdonképpen olvasható egyfajta Borges *hommage*-ként is, vagy ambíciózus kísérletként a mester művének kreatív folytatására, továbbírására), vagy Piglia kedvenc szerzőjére, Roberto Arltra gondolunk, akinek műveiben szintén ott vibrál az írás és a gépiség összetett fantáziája.